

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právních věcech žalobce: **Mgr. F. Š.**, týkajících se čtrnácti žalob na ochranu před nezákonným zásahem různých soudců označených žalobcem, o čtrnácti kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2023, čj. 18 A 21/2023-18, ze dne 26. 4. 2023, čj. 17 A 35/2023-21, ze dne 25. 4. 2023, čj. 17 A 67/2023-14, ze dne 10. 5. 2023, čj. 8 A 57/2023-12, ze dne 25. 4. 2023, čj. 11 A 40/2023-18, ze dne 3. 5. 2023, čj. 11 A 70/2023-12, ze dne 27. 4. 2023, čj. 9 A 36/2023-7, ze dne 4. 5. 2023, čj. 9 A 65/2023-8, ze dne 4. 5. 2023, čj. 6 A 51/2023-6, ze dne 2. 5. 2023, čj. 3 A 37/2023-8, ze dne 3. 5. 2023, čj. 15 A 59/2023-13, ze dne 26. 4. 2023, čj. 14 A 70/2023-7, ze dne 27. 4. 2023, čj. 10 A 38/2023-7, a ze dne 27. 4. 2023, čj. 10 A 68/2023-7,

t a k t o :

- I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 10 As 139/2023, sp. zn. 10 As 143/2023, sp. zn. 10 As 147/2023, sp. zn. 10 As 155/2023, sp. zn. 10 As 159/2023, sp. zn. 10 As 163/2023, sp. zn. 10 As 170/2023, sp. zn. 10 As 173/2023, sp. zn. 10 As 176/2023, sp. zn. 10 As 182/2023, sp. zn. 10 As 185/2023, sp. zn. 10 As 191/2023, sp. zn. 10 As 194/2023 a sp. zn. 10 As 197/2023, **se spojují** ke společnému projednání. Nadále budou vedeny pod sp. zn. **10 As 139/2023**.
- II. Kasační stížnosti **se odmítají**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal k Městskému soudu v Praze v průběhu dubna 2023 zhruba 400 podání, která označil jako žaloby proti nezákonnému zásahu. Zásah údajně spáchali soudci označení žalobcem v těchto podáních. Žalobce v podáních uvedl, že mu tito soudci svým rozhodováním zasáhli do osobnostních práv, čímž zhoršili jeho zdravotní stav, a proto se žalobce domáhá, aby soud výrokem rozhodl, že mu „soudci zasáhli do práv“. Současně se žalobce domáhá náhrady škody takto způsobené. Městský soud odmítl žaloby usneseními citovanými v záhlaví tohoto usnesení, neboť projednání žalob spadá do pravomoci soudů rozhodujících v občanském soudním řízení. V usneseních současně žalobce poučil o tom,

že může do jednoho měsíce od právní moci usnesení podat žalobu k místně a věcně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu (§ 46 odst. 2 s. ř. s.).

[2] Žalobce napadl usnesení kasačními stížnostmi. Namítl v nich, že mu usnesení odeprěla ochranu práv. Městský soud si ani neujasnil otázku místní příslušnosti podle bydliště žalovaných soudců.

[3] NSS nejprve spojil věci citované v záhlaví ke společnému projednání, protože žalobní argumentace, obsah usnesení městského soudu i samotné kasační stížnosti jsou v podstatě stejné.

[4] Kasační stížnosti jsou nepřípustné, a to pro zneužití práva podat kasační stížnost. Žalobce, přestože uvádí, že má vysokoškolské právnické vzdělání, se dlouhodobě na soudy obrací s množstvím podání, která zpravidla nedávají žádný smysl, mají formální i obsahové vady apod. Žalobce typicky podává ke správním soudům návrhy zjevně neprojednatelné či zjevně nedůvodné. Na konci června 2023 je v evidenci zdejšího soudu vedeno již téměř 860 spisů, v nichž žalobce vystupuje typicky v pozici stěžovatele či navrhovatele. Všechny tyto návrhy podal v posledních pěti letech (nejstarší věc eviduje NSS k lednu 2018). Tuto zjevně kverulační aktivitu žalobce razantně zesílil v posledním měsíci (červen 2023), kdy podal bezmála 400 kasačních stížností.

[5] Pouhá skutečnost, že žalobce vede takové množství sporů, sama o sobě neznamená, že by se jeho návrhy neměl NSS zabývat věcně. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat kasační stížnost, je početnost, sériovost a stereotypnost vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů zjevně kverulačního charakteru. Ostatně sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (srov. rozhodnutí ze dne 13. 11. 2012; *Anibal Vieira & Filhos LDA a Maria Rosa Ferreira da Costa LDA proti Portugalsku*, č. 980/12 a 18385/12, shodně již rozhodnutí Evropské komise pro lidská práva ze dne 17. 10. 1996, *M. proti Spojenému království*, č. 13284/87, 15. 10. 1987, a *Philis proti Řecku*, č. 28970/95).

[6] Článek 36 Listiny základních práv a svobod zaručuje právo na soudní ochranu. Žalobcovo extrémní jednání však nelze považovat za výkon tohoto práva. Žalobce je veden snahou vést „spor pro spor“, nikoli snahou o ochranu svých práv. Jeho úkony vůči soudu naplňují znaky *zneužití práva*, jedná se tak o návrhy nepřípustné, které nepožívají právní ochrany (srov. rozsudky ze dne 26. 4. 2022, čj. 10 Afs 289/2021-42, č. 4358/2022 Sb. NSS, body 14 a 15, a ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004-48, č. 869/2006 Sb. NSS). NSS proto kasační stížnosti odmítl (§ 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s.). NSS zdůrazňuje výjimečnost tohoto řešení, které je však opodstatněno výjimečnými okolnostmi žalobcova jednání (srov. usnesení NSS ze dne 13. 11. 2014, čj. 10 As 226/2014-16).

[7] Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s.).

[8] NSS nevydával žádné výzvy k odstranění vad kasačních stížností, k zaplacení soudního poplatku atd. Vydávání takovýchto výzev by představovalo nadbytečné prodlužování procesu bez jakéhokoli smyslu. Zatěžovat řízení dalšími usneseními, např. o

pokračování

nepřiznání osvobození od soudních poplatků, o neustanovení zástupce, na zaplacení soudního poplatku apod. by představovalo jen rozmnožování zbytečných procedur, bez možnosti dospět k jinému závěru, než že návrhy jsou nepřípustné. Zdejšímu soudu je z vlastní činnosti známo (srov. např. věci vedené pod sp. zn. 6 As 90/2023 nebo 6 As 100/2023, příklady z bezmála 400 kasačních stížností, které žalobce v posledním měsíci podal), že tyto výzvy neplní žádný účel (ostatně žalobce by jen za poslední sadu kasačních stížností musel zaplatit poplatky ve výši téměř 2 milióny korun). Ze stejných důvodů NSS nevyrozuměl ani osoby, které žalobce označil jako „žalované“ (jak již vysvětlil městský soud, soudce při své rozhodovací činnosti nemůže být správním orgánem podle § 4 odst. 1 s. ř. s.).

[9] NSS na závěr uvádí, že je otázkou, zda podobně koncipovaná podání je vůbec možno považovat za skutečné kasační stížnosti. Proto případná budoucí obdobná podání nechá NSS založit do spisu bez jakéhokoli dalšího procesního úkonu (srov. usnesení ze dne 9. 6. 2023, čj. 6 As 90/2023-12, nebo ze dne 12. 6. 2023, čj. 6 As 100/2023-6, v jiných věcech žalobce).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. července 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu